

* * *

S
v

Mnohé chlapísko udělá všech děvět,
kde rozum muřce zůstává sedět.

Vzhůru na kuželky!

Hra jest člověku tak potřebná, jako práce — hrou se zahání nejen dlouhá chvíle ale i hlad — a proto také vynášel Brit pro svou dlouhou chvíli svůj whist, Francouz svůj billard a piquet, Španěl svůj l'hombre, Vlach svůj tarok a ballon a Čech — má své zamilované kuželky.

Ano kuželky jsou národní hra Čechů — a proto také někteří bodří členové a přátelé našeho Sokola, jimž přezdívá se kadeti“, ačkoliv by snad mohli býti dávno již „oficíry“, měli šťastnou myšlenku „vykokaleti“ „Sokola“ vlastní stánek — sokolnu, ne-li celou, tedy aspoň několik tisíc — cihel.

Vzhůru tedy na kuželky! — vždyť za dnešního infam-léta ani žádné rozumnější hry není; při kuželnkách se člověk zahřeje, dost nasměje, nazlobí, vykřičí, vyhá-

zí — zkrátka, hra v kuželky poskytuje každému hráči to, co potřebuje.

Písať, čtenář, vůbec ten, jehož povolání mu káže více sedět než chodit, nepotřebuje Karlových Varů, neb atd. — kuželky mu nahradí za lázeň jater, zácpám atd. drahé vody, jakkoli se jen jmenují.

Jmenovitě pak hra v kuželky, taková zvláště láká a vábí, kde se dá něco vyhrát.

Na to špekulovali také naši „kadeti“, uspořádavše v restauraci na nádraží hru v kuželky o ceny — a jsou chuti, ale i touhám žaludku, uvádím zde na příklad:

Naleznete zde celou výstavu těchto cen (joště víc co se jich od příznivců čeká) hráčům vítězům připravených a jest horní plán tak naraženo, že se i na ty, kdo budou z hráčů nejposlednějšími, výhra dostane. Proto vzhůru na kuželky!

Hra v kuželky není pouhou medicínou, proti všelikým neduhům vnitřním, hra v kuželky jest i neléčenou manifestací mravní povahy lidské — lidského temperamentu.

Sankvinik jest jak známo člověk ušívací, cholerik člověk činný, melancholik člověk samá touha, flegmatik člověk trpící.

Jak asi se tyto temperamenty lidské jeví naproti kůželkám?

Sankvinik chytí kouli jakoukoliv, dlouho nemůže a mrští si, jen to řekne, ať již do prkna neb mimo prkno — jen když to praští — jemu dělá radost házení i padání kůželek; počítat však za něj musí druzí. On si také nedělá nic z „pudla“ neb sankvinik nezná žádných bolných citů.

Jiný jest cholerik!

Cholerik chce vládnout — a to také nad kůželkami. —

Buď být Césarem neb ničím a proto také cholerik první utíká z prkna nepadají-li dle chuti a jemu nejvíce „neb on nezná trpělivosti!“

Vizme melancholika!

On pozorně a pomalu metá svou kouli, vstoupiv dřív vždy do své vyšlapané jamky; on zná svou mušku na své kouli, o které nikdo neví a on nikomu nepoví.

On miluje skrytost — za to ale také akuratesu, on počítá přísně nejen sobě ale i jiným.

Konečně flegmatik — ten muž bez všech extrémů a vášní — on jest tak chladný, jako ta kůželka a proto mu jest také lhostejno, jest-li že mu padne čili nepadne. Leda že si při tom zabručí neb i zakleje!

Kdo tedy chce se lacině pobavit, neb kdo chce z praktického názoru studovat charaktery lidské, neb kdo se chce letos v létě zahrát, aneb docela, kdo chce něco výhrát, k těm všem volám: „Vzhůru za Sokolem na kuželky“.